

101

**PRIMUS IN DIOECESIM
WESZPRIMIENSEM INGRESSUS
ILLUSTRISSIMI,**

AC

**REVERENDISSIMI
DOMINI, DOMINI
ADAMI ASCADI**

DE

EADEM

Dei, & Apostolicæ sedis gratiâ Episcopi
Weszprimiensis, locique & Comitatus ejusdem su-
premi, ac Perpetui Comitis, Serenissimæ Reginæ Hungariæ
Cancellarii, Abbatis S. Martini de Vaska, Venerabilis Capi-
tuli Cathedralis Ecclesiæ Jaurinensis Canonici, Sacræ Cæ-
sareæ Regiæque Majestatis Consiliarii, & per
Regnum Hungariæ Aulæ Can-
cellari &c. &c.

**DOMINI, DOMINI PATRONI
GRATIOSISSIMI,**

Annô quô,

Ista VoVent

ResIDENTIæ VeszprIMIensis ReLIgIoSÎè
sChOLIs PIIs. = 1727

1727.

PRIMUS IN DIOECESIM

WESERPHALSIENSIS

ILLUSTRISSIMI

AC

REVERENDISSIMI

DOMINI DOMINI

ADAMI ASSCADI

DE

EADDEM

Dei & Apollinis ...
Weserphalensis ...
Regnum Hungariae ...
cellis &c. &c.

DOMINI DOMINI PATRONI

GRATISSIMI

Annus

1775

Reichentzler ...
Scholl's Fils

1775, 1776, 1777, 1778, 1779, 1780, 1781, 1782, 1783, 1784, 1785, 1786, 1787, 1788, 1789, 1790, 1791, 1792, 1793, 1794, 1795, 1796, 1797, 1798, 1799, 1800

FAMA & SOLI AUSTRIACI
AMBITU PROVOLANS
GRATIOSAM ILLUSTRISSIMI
PRÆSULIS WESZPRIMIENSIBUS
AUGURATUR ORIS PRÆSENTIAM.

Ina soporifero mulcebat lumina somno
Morpheus, & tacitas pertulit Urbe
moras.

Volvebat pro tunc prænuntia mente fi-
guras

Fama, per effractos profilitura finus.

Ast quia prægnantes urgebant tempora curas

Assumit subito quâ volet Ales iter:

Huic favet assuetô partu Lucina per oras,

Propulsis tenebris spargit ab ore jubar.

Et nec amica negat, non sidera Delius axe

Quâ præsto penetret Compita, Regna, Plagas.

Poscit anhelus amor, quatit amplius, urget, & instat

Ardor quo celeres pertrahat inde moras.

Insidet aurato Phaëton post omnia curru

Quâque Deam vectet parte paratus erat,

Non contenta tamen sanâ non ullius arte,

Hæc Dea, sed pernix arripit, aptat iter,

Nec mora jam binis raptatur suaviter alis

Intentique subit post sua vota lares.

Occurrit properæ Genius spectator ab alta

Weszprensi specula, Sacraque teæta subit.
Excipit, & tanti causam conaminis audax
Quærit, & attonitâ percipit aure sonos.
Concurrere Deæ, concurrit turba Deorum
Nuntia spectantes : currit Apollo polo.
Hinc glomerata Patrum, glomerata caterva sororum
Parent, & medio stat Dea cincta Throno.
Illinc Musa suo festinans agmine cornu
Occupat, ut solitos ducat Apollo Choros.
His ita spectatis capiunt subsellia Divæ,
Fama salutatur, prima locata loco.
Ergo munus obit propriæ Dea pandere mentis
Arcana haud cessans quo suus urfit amor
Hic ubi festinant solito de more Theatro
Spectantes, altum conticuere Deæ.
Surgit, & aligeram ponit prænuntia mentem
Nec post conatus Diva moratur ovans.
Nunc audite (inpuit) Divæ perpendite sensa
Quæ sim? portendam? pectora nostra cient.
Fama vocor, Conjux Axis, summique Tonantis
Filia, quam totus suspicit orbis, habet.
Illa ego maturo superum de vertice nata
Sum Dea, præ reliquis nuntia læta ferens.
En quem felici curru fortuna vehebat
Nuper in Austriaco Climate, Præsul adest.
Præsul adest mæstis ACSADI gaudia pandens
Propulsans Brumam, tempora verna parit.

SALUTATIO.

Post diu pendula votorum nostrorum desideria ades tandem Illustrissime, ac Reverendissime Domine, Domine PRÆSUL Gratosissime. Ades quò Tuorum inflammes corda Clientium, mæstos soleris, tuearis pupillos. Ades, ut cujus aurato innixa Effedo Fama Weszprimienses recreare non dubitavit oras, nobis hodierno sole per gratiosissimam, milléque expetiam votis præsentiam insolitorum ver parturiisti gaudiorum. Et quem unanimi voto, concatenatò, eòque sincerò anhelabamus pectore, ut filij Patrem, in præsens omni repulsa tenebrarum nube svavi tripudiorum satiamur susurro. Pater es, siquidem omnes in Tuo, TuUnus in omnium sinu vivis. Memor illius Senecæ (a) *ejus magnitudo stabilis fundata est, quem omnes non tam supra se esse, quàm pro se sciunt, cujus curam excubare pro salute singulorum, atque universorum quotidie experientur.* Gruem imitari visus es, quando reliquis quiescentibus nec somno parcens, quotidianas pro Patriæ bono, Regnicolarum solatio, non denegas excubias. Et quamvis sexcentis obruaris curis, sinè omni procrastinatione proprium adimplere ad amissim conaris officium. Exoptet Aula, velit Magnatum frequentia, urgeant innumerorum quasi instantiæ, expetant Regni negotia, Pastoralis curæ votum subintret, omnia modesta svavitate, & svavi pertractas mo-

(a) Seneca l. 1. Clem. c. 3.

destia. Unde non immeritò Patrem filiorum, Patrémque Patriæ Te ausim appellare, cùm experientia etiam dicet, in Te tantum animi ardorem, proximi emolumentum elucere; ut sinè omni strepitu privatis utilitatibus publicas anteferre, multòque diligentius muneri Tuo consulere, quàm facultatibus sis edoctus. Virtus hæc radicem derivavit à Patre Filij, qui posteaquam sex suprà viginti annis Inclyti Comitatus Weszprimiensis Vice-Comitis laudabiliter adimplèssèt officium, nec molesta disturbiorum ferre poterant obicem tempora, ubi sui oblitus commune promovere haud studuissèt bonum. Eructant id incessanter Inclytæ Comitatum non paucorum Tabulæ, & vivida in virtutibus heroicis, gestis præclaris Patris Tui demonstrant Busta; non enim intumulandus est, qui in actis suis vivit. Non inquam intumulandus est Pater, qui in Filio vitam continuat. Utpote qui ubi prænominatos sex supra viginti in Vice-Comitis officio obijssèt annos, & gradum promotionis notabilem inchoâssèt, continuavit id Filius, & in intensiorem evexit gradum, cùm Anuò vigesimò sextò supra millesimum septingentesimum faventibus superis in supremum Comitatus ejusdem installatus est Comitem. Et ut solidiori firmetur status basi, in Præsuleam Episcopatus Weszprimiensis evectus est dignitatem. Felix adhuc Hungaria! ubi Patriæ Filios Purpuratis non exuis Tiaris.

Verùm non immeritò in notabiles Te Illustrissime ac Reverendissime Domine, Domine Præsul Aquila evexit Austriaca honores, siquidem in quiete minimè quietus, in otio es negotiosus. Et ubi non pauci sunt ad honores Mercurij, Tu testudineam imitari visus es tarditatem. Ubi nullus non ad dignitatum fastigia Eques est, Te nec peditem quidem ex periri poteramus. Et certè nisi Augustissimi Imperatoris nostri Caroli VI. velle, publicum Regni bonum, Patriæ

emo-

emolumentum, Cleri favor animarum zelus impedivisset, tam Præsuleæ dignitati, quàm Cancellariatûs officio valedixisses- Unde bene fastigio dignus, quia es sinè fastu, sinè fastu inquam in fastigio affabilem spiras modestiam, modestam prætefers affabilitatem. Omnia summa consecutus es virtute duce, comite fortuna. Comprobat id extraordinarius in Te Domûs Austriacæ favor, qui antequam in Præsuleam Episcopatûs Wetzprimiensis Te vexisset dignitatem, jam in Cancellarium Regni Hungariæ sublimavit, & ordinavit. Evexit fortuna, sublimavit virtus, & labor ordinavit. Ita tamen ut semper prima laus, primum encomium virtuti, ac labori, proxima non nisi fortunæ adscribatur. De quo bene Ennius: (b) *Fortibus est fortuna viris data.* Nempe ubi ipse vigilasti Dij quoque admoverunt manum (c) Unde (d) *quores Numine propitio suscipiuntur, eas semper Reipublicæ melius, feliciusque cessuras consentaneum est.*

Contra verò nihil ritè, nihilque providenter homines sine Deorum immortalium ope, Consilio, honore auspicantur. (e) Quod ubi consecutus es felicissimè actis Tuis in Domum Austriacam nihil infers præter memoriam Nominis sempiternam. (f) Tu enim (quod nemo audiat, quin Te miretur, & amet) coruscantes ab Infulis faces modestiæ velo ita mitigas, ut totus omnibus Te intuentibus pateas. Neque ideo minor es, quòd communior nobis, at tantò videris esse major, quantò familiarius nobiscum agis. Jam non Pæsul solummodo, sed Præsidium, ubi relicta tantis per Urbis Viennensis frequentia ad nos descendis, ut quâ propior nobis Paternum benevolentia, & gratitudinis aperias sinum. Cum sideribus etiam non exiguam habes communicationem, in unico devians, quòd hæc non nisi eminus se patiantur aspici, Tu verò

(b) l. 7. (c) Æsahil. in Pers. (d) Xenoph. de Prov. in fi. (e) Plin. in Paeg. (f) Cic. 2. Offic.

verô inter ad stantium obtutus, innatam non denegas præsentiam. Hodie itaque ad festivos præprimis Venerabile Capitulum Wefzprimiense plausus ad referatos amplissimorum tripudiorum Campos currere, aut volare fatagit.

Hodie suo aliquantum viduata sponso, sponsa (Wefzprimiensis, Ecclesia) circumquaque Pelleô tincta penicillô, hilarem & amœnum exporigens vultum, in Amplissimos Illustrissimi Præsulis ruit amplexus. Hodie adest Inclyti Comitatus Wefzprimiensis ex circumjacentibus confluens partibus Caterva, Te ut Caput supremum de more salutatura. Noverat enim, quòd sicut Caput gerere curam membrorum oportet, ita vicissim membra Capitis, si salvum animal debet conservari. Nam membrorum, quòd resectum est, cum seorsim esse cepit hoc ipso est mortuum; idem Capiti à membris dirempto contingere necesse est. Hodie Campanum æscertatim bino remugientè Colosso, clarissimum intumulati oris percrepat fragorem, vividum veluti cadaver eructans concentum, Præsuleamque innato sibi comitatur boatu. Ast nec tenella Scholarum Piarum suum denegavit Vestigial Minerva, ubi Phæton teo illisa curru ad novum recurvo poplite salutandum se sistit Apollinem. Cui non ante latentia ex silentii carcere prodire poterant vota, quàm Præsuleus favor tuus affectuum januam referasset. Non prius in publicum sinceri scena pectoris erumpere valebat Theatrum, quàm serenus Illustrissimi Præsulis radius eam allexisset. Quare quis est, qui fileat gaudia? Quæ etiam per effracta taciturnitatis erumpunt repagula, & arduos evincunt naturæ nexus, ubi suavioris lætitiæ, amorisque impelluntur stimulo. Progredere jam flos amœnissime, suavem diffundens in Patria nostra odorem, præstans, ex porridge rosas, ut coronemur Rosis. Dixi.

serVVs & CapellanVs sIgIsMVnDVs.

E. H. O. A. M. P. I. B. V. H.